

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ
ПРОТОКОЛ

№ 34
от редовно заседание, състояло се на 23.07.2013 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Анна Хаджиева, Анюта Асенова, Георги Лозанов, Мария Стоянова, Иво Атанасов.

Начало на заседанието 10.00 часа, водено от Георги Лозанов - председател на СЕМ, Старши специалист деловодител - протоколист - Вера Данаилова.

ДНЕВЕН РЕД:

Изслушване на кандидати за генерален директор на БНТ

1. Константин Каменаров
2. Радослав Главчев

1.Изслушване на Константин Каменаров

Георги Лозанов: “Добър ден, уважаеми колеги. Поздравявам Ви с втория ден на нашата процедура, която включва изслушване на кандидати за генерален директор на БНТ. Изслушване е заблуждаваща дума, защото ние влизаме в активен диалог с тях, което е по-скоро разговор. Днес първи е г-н Каменаров. Той, както и г-жа Анкова е кандидат за генерален директор от високия мениджмънт на БНТ в момента. Това, че двама души от БНТ се явяват за генерален директор означава, че ръководно тяло на телевизията е набрало самочувствие. Аз с удоволствие давам думата на г-н Каменаров в един вече добре познат регламент: до 30 минути представяне на вижданията на г-н Каменаров за развитието на БНТ през следващите три години и след това разговор с членовете на Съвета, гостите и журналистите в залата, които имат интерес към неговите идеи.”

Константин Каменаров: “Благодаря много, въпреки че става все по-камерен състава тук. Ако ме питате дали се притеснявам, отговорът е: “да”. Ако ме питате дали ми е нервно, отговорът пак е “да” и ако случайно ме питате дали си струва, определено. Уважаеми членове на СЕМ, уважаеми всички вие, които се интересувате от това, което става тук и заради това го гледате. Тъй като съм по-добър в диалога, отколкото в наизустяването и рецитирането на текстове, затова доста дълго мислих как да започна тук и най-накрая реших, че може би е важно да се опитам да дам някакъв отговор на въпроса защо съм тук. Откакто работя, аз работя в телевизията. Първото ми работно място е там. Имам множество гордости и много случки в новинарската си кариера тогава. Мога да кажа, че съм правил всичко: от това да бъда изпращан за кафе, да късам телекси, дори съм имал честта да съм бил директор на новините и на единия и на другия тогава канал Ефир 2, който с удоволствие ще нарека първата територия за свободно говорене. Този канал вече е по-известен като БТВ, но това е съвсем друг разказ. В последния месец забележително количество хора ми задаваха въпроса: “Защо

се хващаш с това нещо? За какво ти трябва? Това е страхотен таралеж в гащите, там нищо не може нито да бъде променено, нито нещо да се случи.” Казвам това, защото то е нещо, което истински откровено ме вбесява и мигом влизам в спорове и надявам се, те да престанат най-сетне. Винаги задължително след това се чуват реплики от типа на: “Да, вие всъщност имате най-добрите новини. Имате и други нелоши неща, но това поражда в мен винаги един по-важен за мен поне лично въпрос и той се състои в това дали до някаква степен самите ние не сме виновни за да сме изпаднали в едно положение при което да ни се задават и да трябва да отговаряме на такива въпроси, защото както гласи старото правило: “няма лоши въпроси, има лоши отговори.” Тук съм защото аз наистина смятам, че в някаква степен ние имаме вина за това нещо. Тук съм, защото наистина смятам, че ние трябва доста смело и доста откровено да станем и да заявим себе си. Това което ние трябва да дефинираме е именно не друго, а това, че ние не сме демодето, ние не сме казионната, ние не сме малко скучничката държавна телевизия както винаги имаме повод да опровергаваме. Не, ние сме единствената гарантирано достоверна, разнообразна, дори любопитна обществена медийна платформа, която знам, че звучи гръмко, но е най-естественият партньор на гражданите на тази държава и те трябва да я ценят, защото тя, според мен, наистина им е важна. Как може да се постигне това бих попитал аз ако съм на ваше място. Има два начина: лесен и скъп и труден и по-бавен. Опасявам се, че по-стойностният не е лесният, бързият и по-скъпият, а тъкмо обратното и това което непременно искам да кажа, което определям като основен казус върху който (един от основните казуси но много важен за нещата които трябва да се направят в телевизията), той си има име и това име е самочувствие. Става въпрос за онова самочувствие на медията, което е вътрешно присъщо и задължително за нея. Това самочувствие, което идва само по себе си. Казвам това, защото помните сигурен съм преди няколко дни пред телевизията дойдоха хора, които ръкопляскаха. Те изразиха своето одобрение, своето почитание най-доброто си отношение и признание към телевизията. Много е приятно. Дали дават самочувствието за което аз говоря, да, дават го, но го дава в един смисъл, то е някак си идващо отвънка, а аз смятам, че успехът може да бъде траен в постигането на това нещо до тогава докато това самочувствие не идва отвътре. Убеден съм, че това са неща, които задължително трябва да се случат и задължително трябва, и това е задължение на мениджмънта, това е задължение към хората, които ръководят тази точно медия те са длъжни според мен хората, които работят вътре в тази една посока. Това не е нещо, което струва много пари или изисква някакви специални творчески умения. Това са азбучни комуникационни практики, които просто трябва да се случат в телевизията. Вие знаете не по-зле от мен, че днес в нея работят повече от хиляда човека. Тези повече от хиляда човека някак си изискват своята вътрешна малка медия, която да ги прави компетентни, грамотни, информирани. Нещо, което ще ви призная е, че един от доста честите, неприятно честите, въпроси по коридорите на “Сан Стефано” е въпросът: “Вярно ли е, че..? Чува ли си че..?” Става въпрос за казуси, които не са неслучващи се колеги да разбират за решения, (наши нека така да кажем на мениджмънта) от колеги от други медии. Това е повече от недопустимо и пак ще кажа мисля, че е наша работа това да не се случва. Това са едни хора, които аз вярвам, че те искат да работят в една честна и сродна медия, която произвежда хора и лица и те самите са тези хора и лица. Нещо, което не е в концепцията. БНТ е единствената телевизионна медия в държавата, която може да си позволи да произвежда тъкмо такива телевизионни хора и телевизионни лица. Това е по съвсем понятни причини но това, което искам да каже е, че това не може да се случва просто ей така. То трябва да е част от една цялостна стратегия, която е във времето тя е съвсем целенасочена. Също така смятам, че това е

действително част от обществения интерес не просто програмата да обслужва обществения интерес, но става въпрос като вътрешен и външен сигнал към хората към гражданите на тази страна, към най-разнообразни общности. Имам предвид дали това ще са артисти, художници, някакви хора на знанието, на науката, дали ще са малцинства, това няма никакво значение. Задължително според мен те трябва да възприемат БНТ като свой съвсем естествен партньор, като съвсем естественото място. Когато един млад човек музикант измисли нова песен, това да бъде естественото място където той да отиде да изпее в предаването му. Когато някой човек, много умен учен измисли, открие нещо, първият му избор е да бъде на “Сан Стефано” 29, или един друг за който ще ви кажа накрая. Още нещо, което считам, че не правим достатъчно добре (което е също извън концепцията, защото тя все пак е популярна). Аз смятам, че ние трябва да се хванем с наистина големи проекти. Имам предвид не предавания, имам предвид по-скоро неща от типа на кампании. Ще ви дам пример: с доста кисела усмивка гледам от известно време една кампания, която върви по една телевизия. Усмивката ми е кисела не за друго, няма да коментирам добре или зле е направена, дали е малко или повече успешна, а киселината на усмивката ми се дължи на това, че това е кампанията “Да изчистим България за един ден” и смятам, че по презумпция този тип неща, тяхното място, те принадлежат на БНТ. С това не искам да кажа нищо лошо за колегите, напротив това, което казвам е, че ние май че не сме си свършили работата. Още за една обществена функция се сещам, която е извън програмата на БНТ. Смятам, че БНТ е крайно време да почне да гледа на себе си като на обществена институция и в двата смисъла и “он лайн” и “оф лайн”. Съжалявам за изразите, но няма хубав превод на български за тях. Става въпрос за една друга, истински много голяма платформа. Ще дам пример за това. Той е много любопитен, защото е статистика и тя е скандинавска. Там, във всеки един продукт т.е. всеки един продукт който се предлага “он лайн”, дали ще бъде кино, дали ще бъде програма няма никакво значение, та всеки един продукт е субтитриран на английски. Статистиката следствие на това тяхно решение показва, че те са се сдобили с над 40 % повишаване на знаенето на този език. Това е забележително. Не казвам, че това е модел който непременно трябва да се приложи, но казвам, че поне на мен той ми е достатъчно любопитен и ме впечатлява и смятам, че наистина сега е времето това да се използва. Тук вече е моментът да влезем по същина в дълбокото наречено друг страхотен акцент (според мен предстоящ на телевизията и невероятно важно нещо) и това е цифровизацията. Това са така наречените нови медии. То не просто е важното, а е императивно важно, защото ни повече ни по –малко нещата така седят вече в този свят в който живеем. Това вече е стандарт за успешност и за съвременност. Аз си позволявам леката претенция да съм сравнително доста грамотен в това поле, защото десет години преди да се върна, преди две години в БНТ съм се занимавал тъкмо с този тип дейности. Между другото тук ще ми позволите лека гордост да споделя с вас. Мисля, че не го знаете, защото май че тук освен Радина никой не го знае. Наистина много се гордея с това, че точно преди десет години аз бях човека, който направи така, че за първи път в България да тръгне SMS базирана услуга информационна, новини по SMS на абонаментен принцип. Това което, ме прави истински щастлив е, че тя до ден днешен работи и огромна част от колегите се ползват от нея, защото това е най-обикновена услуга ужасно полезна, защото това е нещо което ти позволява да не си прочел вестник и да не си гледал новини, защото просто знаеш всичко. То ти идва на телефона, това е част от нещо, което ще кажа след малко. Друго нещо с което също така си позволявам да се гордея, не е по-лошо от това. Аз действително съм щастлив, че пак съм първият човек изобщо в тази държава, който пусна телевизия по телефон живо излъчване на “По света и у нас”. Това беше преди

девет години. Това го давам само като примери за да стане по-ясно, че съм истински много изкушен в тези неща и наистина ги смятам за страшно важни. Като говорим за нови медии, аз нямам предвид сайт. Нямам предвид нов сайт или по-красивичък сайт, или нещо такова. Става дума за нещо много по-крупно, много по-голямо и много по-смислено и важно с по-голям потенциал и то се нарича Интернет портал. Това е една свършено самостоятелна много мощна допълнителна алтернативна собствена медия, една платформа, която като пример мога да дам това, че позволява едно предаване ако то е истински интересно да продължи далеч по-дълго отколкото е неговото ефирно време. Тя позволява също така абсолютно различна собствена програма, позволява достъп до нещо наистина безценно, което БНТ притежава и то е нейния архив, който предстои да се цифровизира докрай, защото това е също така императив. Това позволява филм по поръчка и да не изброявам нататък защото няма да има край. Става въпрос, уважаеми членове на СЕМ, и уважаеми гости, за едни приложения и услуги, които конвенционалната телевизия просто не може да предложи. Няма как тя да предложи това нещо, защото тя се случва другояче. Става въпрос не на последно място за една от най-сериозните битки, които се водят на телевизионния пазар и те са абсолютно безпощадни. Това е битката за така нареченото младо поколение. Така наречените млади зрители. Аз съм повече от убеден не само защото притежавам едно забележително и симпатично количество деца възрастни, но и много други хора съм чувал, че няма програма телевизионна или нека да не бъде толкова краен, но почти няма телевизионна програма която да може да привлече младата аудитория към класическата телевизия. Има едно нещо което разбира се съществува но това са форматни телевизии, където тук-там не могат да се оплачат от негледане. Става въпрос за още нещо, което аз смятам, че е важно. Вече това съм го написал в концепцията – фактът е неоспорим: телевизията напусна телевизора. Класическият телевизор вече не е и никога няма да бъде онова средство, което е единствено и само произведено, купено и сложено възрастни за гледане на телевизия. Телевизорът вече е един много функционален монитор, дали е по-голям, или по-малък няма никакво значение, който също единствената му функция е да ти дава бърз достъп до най-разнообразно медийно съдържание. Гугъл вече нарича устройствата екрани. Той говори за разделянето по екрани. Гугъл казва, това е чисто тяхно изследване, аз с удоволствие бих го дал, защото то е любопитно и важно. Гугъл казва, че много отдавна вече телевизията не е онова нещо, което определя нашите вкусове, нашите стереотипи, а разделянето в избора на екран всъщност се дължи на една много проста, но много съдържателна думичка и тя се нарича търсене - търсенето на информация, на съдържание и каквото и да е, е абсолютно определящо. На българския пазар до средата на 2015 година т. е. след година и половина са очаква насищане от 60 % на смартфони. Това, което се забелязва в Западна Европа има страхотен бум в ползването на тези умни устройства от по-възрастните хора. Т.е. дяволът не толкова черен се оказва. Още нещо, което е важно да се спомене по темата нови медии. Важно е да знаем, че тук говорим за един тип хора, които са не непременно което ние наричаме компютърджии. Това са едни активни потребители, които освен, че имат мнение те непременно го споделят и освен, че го споделят те непременно очакват да бъде реагирано. Има едно понятие което преди около пет години възникна и се наложи като много важно. Това е така наречения User-generated content, "юзер дженерейтед контент", произведено собствено съдържание. Няма да го обяснявам какво е, защото човек просто трябва да е отворил YouTube за да знае за какво става дума. Това което е важно е, че това собствено съдържание в контекста на обществената телевизия, вкарвайки го в контекста на обществената ѝ функция се оказва, че това собствено съдържание не се просто така случва от нищото от само себе си или в най-добрия случай някой, трябва да има

някой, който да хвърли камък в блатото, за да започне да се случва и да се поддържа такова едно собствено съдържание т. е. тук това, което е важно е умението на този, който ще хвърля камъка във водата да контактува по този начин и да умее да превръща “он лайн” съдържанието в “оф лайн” и то да е адекватно, да продължава да се случва само по себе си с не чак толкова много помощ. Това са хора, които обладават една различна чисто нова професия. Аз не мога да го правя това нещо, но пък със сигурност и на нас са ни необходими такива хора. Ще ви кажа още нещо, което не е приятна новина и го казвам с цялото съзнание. Ние в БНТ до ден днешен нямаме ИТ Дирекция, става въпрос за 2013 г. Става въпрос за 21 век и за голяма телевизия. Не съм горд с това, което казвам и съм повече от убеден, че няма никакво значение как се казва следващият генерален директор на медията, но този феномен трябва да се случва вчера. Нещо много оригинално ще ви кажа: всички днес са с интернет и всеки търси и гледа нещо в интернет. Казвам го не за друго, а защото този тип общуване, този тип платформи и “он лайн” и “оф лайн” смятам, че дават невероятен шанс за нещо което няма никъде. То не се случва никъде в медийното пространство в държавата и това е случването и показването на едно критическо мислене. Казвам това, защото това означава нещо да може да бъде оценено и не само от тебе да си позволиш да отидеш някъде, облягайки се на чужда експертиза. Това наистина е прекрасно и много важно, защото само по себе си то означава знание, самочувствие, това те прави гражданин. Защото това не е така опасявам се, че човек е обречен на (силни думи са, но са верни), на една нищожна, една некултурност, на едно невежество и общо взето изводът от такова нещо дойде от това, че който не си го позволява, си заслужава всичко. Под “заслужава си всичко”, имам предвид от това кой го управлява до където искате нататък. Смятам, че е абсолютно важно, защото иначе наистина бихме били комплексирани и нищожни, а иначе бихме били с грейнали очи и смели и изправени. В интерес на истината като казвам, че няма критическа мисъл случка в пространството не съм 100 % прав до толкова, доколкото има отделни гласове тук-там, но това не е поне моята версия за сериозна критика. И тук съвсем спокойно и с истинско самочувствие бих задал въпроса: защо ние, БНТ имам предвид, да не сме първите, които направят това нещо, а аз истински вярвам, че това е един от начините, един от пътищата българската национална телевизия да заеме своето съвсем естествено и полагащо й се място и позиция на ментор. Знам как звучи, (някои хора биха казали нагло и нахално), но наистина вярвам в смисъла на това нещо. Ще ви дам един пример, който е с Би Би Си, но е много добър. Би Би Си все пак е медия, която създава стандарти. В Би Би Си имат предаване, което си позволява освен собствената си продукция да обсъжда един относително широк кръг предавания и изобщо случки на съвършено различни телевизии чужди, не част от тяхната група. Това което е най-любопитно е, че не просто няма сърдити, а има страхотен рейтинг, страхотно любопитство и интерес към това предаване. т.е. , представете си (да не дава Господ!), че Сашо Морфов, който аз безкрайно много харесвам нещо вземе, че се спъне и направи не добра постановка. Няма в момента случка, платформа, пространство, медия в която и няма кой да излезе и да каже: вижте, това не е хубаво, не си харчете парите за него. Ето, това е което аз искам да се случи това нещо. Бог да го прости г-н Хачо Бояджиев, когото аз мога с гордост да нарека един от хората от които аз много съм научил. Той казваше: “телевизията, това е нейната програма” и опасявам се, че беше прав. Ако изляза от тези скоби единственото предаване което бих изкарал пред тези скоби, единственият продукт телевизионен на БНТ, това са новините. Там, няма спор, новините са най-продаваемият продукт. Новините и публицистиката са нещо, което стои истински, много сериозно, много стабилно и звучи много добре на фона на всичко друго. Това е най-добрият продукт. От тук нататък ако почнем по жанрове. Няма да

правя декларации, че ни е важно да се спазват съотношения. Разбира се, че ни е важно европейско кино, разбира се, че най-ни е важно български продукт, това смятам аз, че просто е по презумция ясно. Няма да кажа това за сериалите, няма да ги извадя пред скоба по една много проста причина, че там ние имаме един грандиозен безспорен успех, който се нарича "Под прикритие". Не мисля, че някой би изобщо спорил по този въпрос, но пък имаме и едно - две други неща с които може би не бихме искали да се онагледяваме, но това се е случило така или иначе. Аз съм доста позитивен в това отношение и не мисля, че има лошо бъдеще това със сериалите, защото в чест на истината БНТ са много добре в една конкурентна в последните години ниша, а именно телевизионните сериали. Това обаче, което нямаме със сигурност като решен проблем, още повече от гледна точка на обществената мисия, това са такива зони като истински много важни за хората като образование. Всеки се интересува от здравеопазване, всеки се интересува от култура, наука, всяко едно такова нещо и единственият вариант да ги вкараме на правилните им места на програмирането им, но аз не съм специалист. Това е различна професия. Това което знам е, че единственият нормален вариант те да се правилно позиционирани и да намерят своето наистина достойно място, за да може всеки който се интересува от култура, или който се интересува от аналитична политика съвсем естествено може да намери своя пояс по-късно вечер аз смятам, че това е естественото място. Тези които се интересуват, да речем от социални казуси, или от здравеопазване, те някак си по-естествено са на разположение в по-сутрешните, по-ранните слотове. Това формира, формира тематичните пояси. В медията БНТ има една претенция, която аз истински много подкрепям и тя е да възпитава. Това обаче не е нещо което човек така лесно може да си позволи. Възпитаването може да мине единствено и само с много внимаване, с ужасна деликатност и ни повече, ни по-малко с влизане в естествения ритъм по който живеят хората. Аз поне така мисля. Ще си позволя да кажа още нещо последно за програмата и ще приключа с това. Един от проблемите които много ми се би искало да реша в чисто програмен (той не е само програмен, но основно такъв) в БНТ, това е, че тя самата представлява нещо като кентавър, програмен нито – нито. Благородно животно, но половин това, половин това. Казвам това, защото БНТ е леко объркана в амбицията си естествено да изпълни своята обществена функция и мисия. Това са рисковете. Изпълнена с тази амбиция, телевизията би могла да се окаже в хипотезата на един субект, който произвежда не дотам качествено нещо което слага на не най-доброто място като часови пояс за сметка на което другата пък част от кентавъра много яростно и с голямо основание бих казал иска да се конкурира с големите комерсиални телевизии и то е повече от естествено, защото все пак рейтингът си е рейтинг. Преди да кажа за рейтинга, искам да кажа само, че безспорно БНТ ще трябва да се определи и това определение абсолютно категорично твърдя, че то трябва да представлява обществена телевизия т.е. тя трябва да прилича на себе си единствено и само обществения си формат. т.е. това означава, според мен, че да правиш предаване за култура не е нито срамно, нито нерейтингово. Това означава, че едно предаване за култура да речем би могло да бъде съвсем идеално и рейтингово, ако то бъде направено както е редно и се позиционира където му е мястото. Аз смятам, че ако започнем изобщо да гледаме на програмата на телевизията като на един цялостен текст, а не като на някакви квадратчета, които трябва така или иначе да се запълнят, аз смятам, че по-лесно ще намерим един общ стил. Нещо, което не мога да изпусна да кажа е, че е безспорен успех за телевизията БНТ е доверието, което тя носи със себе си, безспорен успех и извънредно важно нещо. От тази гледна точка бих само си позволил да кажа, че от едната страна ако седи доверието което е (пак ще кажа безспорно), от другата страна на везната обаче в нашия случай седи така наречения

зрителски интерес. За съжаление криво да седим право да съдим в момента зрителският интерес малко тежи повече, а това което бих си позволил да имам като амбиция се състои в желанието ми да сложа доверието и интереса в едната чинийка, а в другата чинийка да се окаже която и да е от конкуриращите ни медии това няма никакво значение, защото няма никакво значение.

Маркетингът е последното, което смятам, че сме си досвършили работата. Това означава така да си опакова човек продуктите, че те да добият заедно по-голяма стойност отколкото иначе поотделно. Примерът е много семпъл и много банален, но ако вие произвеждате най-хубавия шоколад то това не е достатъчно, той трябва да бъде един път опакован, второ добре изглеждащ, трето правилно дистрибутиран и т.н. Това е маркетинг. Това не е мръсна дума и тя не е приоритет само на търговските телевизии. Ще си позволя само да кажа последно и да ви благодаря за търпението. Винаги много съм се ласкал и ми е било много приятно луксозното положение на БНТ която единствена на този пазар може да си позволи да се бори за пазарен дял, защото тук много е важно да направим тази разлика между вярно е това, че стана и дума за рейтинга. Да, той е количествен измерител, това е факт, но има и качествен много тясно свързан с него който се нарича пазарен дял, шер, т. е. това което е нашата цел не непременно да гоним най-сериозните рейтинги, най-големите защото това което за нас е важно е пазарният дял. Благодаря ви.”

Георги Лозанов: “Благодаря на г-н Каменаров за неговото емоционално и визионерско представяне. Давам думата на колегите от СЕМ да поставят своите въпроси.”

Анна Хаджиева: “Г-н Каменаров, във Вашата концепция Вие правите анализ на силните и на слабите страни на националната телевизия. В този смисъл бих искала да Ви попитам когато говорите за слаби страни казвате: липса на интегрирана програмна стратегия, липса на визуална и технологична концепция на БНТ, липса на стратегия за развитие на човешките ресурси, липса на бизнес подход при управление на финансите. Къде виждате Вашата вина, или пък да го заменя с участие, за да е невъзможно “недостиг” да беше думата, която употребявате, а не “липса”? Защо, сега след три години участие в управлението на БНТ и мисля, че Вие само загатнахте, но не говорихте за обществения ангажимент на националната телевизия да забавлява и да развлича. Може би сега имате шанс да бъдете по - конкретен за програмни проекти с които смятате, че като генерален директор на телевизията бихте могли да обогатите програмата на телевизията? Благодаря Ви.”

Константин Каменаров: “Благодаря Ви и аз. За да сме исторически точни, годините са две близо, което естествено, че не ме прави нищо различно от този екип, абсолютно безспорно. И през ум не ми е минало да се дистанцирам, или нещо подобно. Напротив, емоцията ми в това експозе се дължи тъкмо на това, на едно чувство за отговорност. Факт. Най-ми е лесно да кажа: много неща сме искали да направим, ама не успяхме. То само по себе си е вярно, но това нещо се нарича отговорност. Човек трябва да взема решения и съответно да носи отговорността за тях. Така съм ги нарекъл нещата, защото когато бях малък майка ми ми казваше: “Моето момче, нещата в този живот си имат имена и е хубаво те да се употребяват.” Предпочитам да съм по-остър и по-критичен и към себе си (пак казвам, аз съм част от този мениджмънт), отколкото да се замазват неща, да не се споменават, или да си задаваме въпрос от типа как ги постигате тези успехи. Относно мисията да информира и да забавлява, тук всички знаем съвременното понятие инфо теймънт (комбинация от новини и развлечения) тази амалгама именно от информация и от забавление, това е не просто безспорен и безотказен приоритет. Ако трябва да изброя, че нямаме риалити, което аз смятам, че не виждам защо да нямаме, аз не смятам, че има предавания и формати, които са

абсолютен приоритет на някоя телевизия т.е. тук не правя разграничение между комерсиална и обществена телевизия. Това което е безусловно важно за обществената телевизия, то е правейки тези неща, каквито и да са те, да поддържа нивото, да представлява именно тази класа за която тя претендира да бъде т. е. това, че едно приятно и весело предаване не непременно трябва да бъде непременно просташко за да бъде приятно и весело. Това искам да кажа. Благодаря ви.”

Анюта Асенова: “Аз се хващам от първия въпрос на г-жа Хаджиева. В концепцията казвате, че има остарял модел на мениджмънт, което е и Вашата оценка за досегашното ръководство на БНТ и четейки Вашата концепция лично аз оставам с впечатлението, че Вие сте като външен анализатор и ако на Вас през изтеклите две години Ви е попречило да реализирате своя потенциал, защо все още сте част от управлението на телевизията? Следващият въпрос: бих искала да ми поясните какво разбирате под липса на съвременно бюджетиране? Вие в изложението се върнахте десет години назад и аз също бих искала да Ви върна през далечната 2004 година. В едно интервю в списание “Тема” изразявате мнение по въпроса за евентуална приватизация на БНТ. В момента въпросът ми е: какво Ви е отношението и по този въпрос и изобщо по въпроса за навлизането на различни форми на частен капитал във финансирането на дейността на БНТ? Този въпрос го задавам, тъй като във Вашата концепция артикулирате, говорейки за намаляване на зависимостта на БНТ от държавната субсидия публично частни партньорства и т. н. И в тази връзка: как си представяте съвместяването между търговския капитал, чиято основна цел е натрупването на печалба от една страна и общественият интерес от друга, доколкото самата идея на обществената медия изключва намесата и доминацията на частен капитал? И последен въпрос: в концепцията си намерявате за корупционни практики. Недвусмислено го намерявате и източване на средства от БНТ. Бихте ли се конкретизирали и продължавам пак същото изречение: преглед на всички договори на БНТ външни продуценти, прозрачност при договарянето. Бихте ли пояснили кои външни продукции имате предвид в това свое изявление? Благодаря.”

Константин Каменаров: “Ще започна отзад напред. Кои външни продукции имам предвид? Нито една конкретна външна продукция нямам предвид. Смятам, че това е право на всеки човек, който има амбицията да започне да работи това нещо и да се доказва като такъв. Смятам, че направо си е задължително да се направи едно нещо което по-скоро би следвало да бъде наречено одит с цел единствено и само информираност и яснота. Нямам външна продукция, чийто договор специално ме интересува, казвам ви го най-откровено. Относно частният капитал, относно приватизация на БНТ, веднага Ви казвам, че съм твърдо против приватизация на БНТ. Не за друго, а защото проблемът не е на БНТ, проблемът е на България. България ще остане без обществена телевизия. Този проблем днес по никакъв начин не би могъл да бъде реален, той не може да се състои. Преди няколко дни в едно интервю колега журналист ме попита: абе всички генерални директори до този момент са се оплаквали от недостатъчно пари в бюджета, ти ли ще си първият който няма да се оплаква от това? Няма да съм първият, защото парите не стигат, но в това в което истински вярвам е, че държавата надали ще даде повече пари, не е невероятно да ги направи и по-малко, което дано не се случи. Под намаляване на тази зависимост имам по-скоро предвид предприемане на съвсем конкретни действия за увеличаване на собствени приходи. То ще е реклама, маркетинг, то е онова за което стана дума преди малко. То е маркетинг. Ние трябва да сме смели. Да станем и да кажем, да изкрещим: ние сме най-добрите, ние сме БНТ. Ето заради това вие трябва да сте тука. В телевизията има един проблем, който се състои в това: случва се едно и също предаване да има различно времетраене понякога. Много хора биха казали, че това е

проблем на програмна дисциплина, програмен проблем, но според мен това не е проблем на програмата, това е маркетингов проблем, защото маркетингът е онзи инструмент, който трябва да каже: “ей ти започваш в толкова и завършваш в толкова”, защото една, примерно от онези пет безценни минути които ние имам в прайм тайм за реклама е платена точно тук и това не подлежи на дискусия. Това имам предвид. Смятам, че имаме пълното право да се изправим и да го кажем. Това което казах за доверието е един съвсем малък елемент от категоричното признание, че телевизията не е стояла просто така, не е повлияна от никакъв вятър и там нищо не се е случило. Напротив, там много неща са се случили и мога да кажа с пълната си убеденост, че те са в правилната посока. Надявам се така да отговоря на Вашия първи въпрос. Това е по-скоро нещата, които съм казал и нещата които съм писал по-скоро е вътрешното ми несъгласие с невъзможността всичко да става по-бързо. Аз много бих искал, аз харесвам нещо като го решим то да стане ако е възможно веднага. Вижте там, имам предвид Сан Стефано, там има обективни, но има и ужасно много субективни фактори, които пречат на по-бързото случване на нещата и това не е оправдание. Нито мое, нито на който и да е от мениджърския екип, това са забавяне на неща не по вина на. За съвременното бюджетиране. Това, което имам предвид се нарича софтуер. Това във всяка модерна, голяма, амбициозна, претенциозна телевизия (в най-добрия смисъл го казвам това нещо), има едно нещо, което се нарича софтуер за бюджетиране. Това е една програма, която позволява (не мога да кажа, че съм съвсем запознат в детайли, но генерално ми е ясно и то е, абсолютно съм съгласен, че то е безкрайно важно. Това е една програма, която позволява да си вкараш в нея всичките инвентари по едно предаване, или по един да речем закупен чужд филм например. Когато вкараш всичките параметри вътре, тази програма ти казва колко пари си платил, колко излъчвания ти остават, ако тази година го излъчиш два пъти колко ще ти поевтинее за догодина, всякакви такива детайли, които са извънредно важни за оптимизиране на разходите. Това имам предвид. Модерен съвременен софтуер за бюджетиране, той е специално произведен тъкмо за такива неща. Има един принцип в медицината, който казва превенция ест потенция.”

Мария Стоянова: “Аз Ви благодаря. За мен всичко, което споменавате като липси е своеобразно повдигане на завесата и възможност за един поглед вътре в кухнята на телевизията. Това, което ми направи впечатление е именно погледът Ви, насочен към служителите на медията и затова понеже сте и част от екипа, който управлява в момента, искам да Ви попитам: каква част от бюджета на БНТ отива за заплати на служителите и амбицията, която имате да модернизират на националната медия ще има ли някаква връзка с тяхното заплащане? Върху тях ще паднат ли различни, нови тежести? Това е първият ми въпрос. Благодаря!”

Константин Каменаров: “Точната част от бюджета, която отива за заплати аз не мога да Ви я кажа с точност. Няма да ми е трудно да я сметна по средни стойности с едно доста сериозно приближение ще сме към точната бройка. Ако позволите обаче, бих Ви помолил да приемете за отговор това, че не смятам за коректно да се говори публично за заплатите на колегите, защото аз вярвам в принципа, че много е по-важно всички да получаваме чрез труда си различно много, а не еднакво малко. Това е принцип, който много сериозно ме вълнува. Най-ми е лесно да кажа: десет процента, или петдесет или, два пъти пода. Не е сериозно. Единственият коментар който ще направя е, че заплатите са не такива каквито бих искал да бъдат, не толкова големи, колкото аз бих искал да бъдат.”

Мария Стоянова: “Следващият ми въпрос е: стана неколккратно дума, че Вие сте част от екипа, който управлява БНТ в момента. Генералният директор на телевизията се явява на този конкурс и затова моя логичен въпрос е: защо ние трябва да изберем един

оперативен директор за генерален директор?”

Константин Каменаров: “Вие, разбира се, не трябва да изберете нейният оперативен директор. Тук е момента да направя едно съобщение. Тъй като много се говори и много ме подпитваха и много самодейност се разви по казуса аз резервен кон на Вяра Анкова ли съм, или не съм резервен кон на Вяра Анкова. Това е меко казано нелепо и смешно. Вяра е човек с когото се познаваме от много, много време. Аз по-късно се запознах с колежата Вяра, която две думи да няма, тя е изключително добър професионалист, добър новинар. Това е човек с когото нямаме какво да делим в този смисъл, но на така незададения въпрос отговорът е “не”. Нито съм кон на Вяра Анкова, нито съм офицер на Валерий Годоров. Защо смятам мен? Защото някой говореше за сърце. Много обичам тази медия, истински аз (както казах и наскоро), аз истински ужасно много дължа на тази медия. Аз съм с много ясното съзнание, че огромен процент от това което аз днес представлявам го дължа на този адрес, на тази медия. Смятам, че посоката е ясна и няма нищо страшно и може да стане истински много хубаво. И тя го заслужава тази телевизия. Мисля, че мога да го направя.”

Георги Лозанов: “Г-н Атанасов се отказа от правото си да зададе въпрос, което ми дава възможност аз да задам повече въпроси на г-н Каменаров. Ние много говорихме тук за слабите страни каквото липсва. Това е една оценка, разбира се, тя може да бъде коментирана и всички ние през тези три години повече или по-малко сме правили това. Имаме собствени позиции по тези повдигнати въпроси. Но аз искам да кажа нещо около силните страни, защото са отбелязани силни страни и с тях започва концепцията на г-н Каменаров и се питам дали бихте прибавили една такава силна страна към тези на БНТ през последните години. Реинтегрирането като телевизионна аудитория на активните и образовани хора, които ако решат да излязат от интернет гледат БНТ. Освен това, във Вашето изложение основният акцент беше върху новите комуникации, комуникативната революция така да се каже, на която ние всички сме съвременници. Обаче мандата, за който кандидатствате е за три години? Какво става с телевизионния екран във войната на екраните тези три години. Пазим ли го? Правим ли всичко възможно той да се съхрани такъв какъвто го познаваме като социално интегриращ фактор на малки групи на дома и т. н., или сме го обявили вече за губещ в тази война и в тези три години ще печелим други победи. Ако го пазим с какви стратегии да го пазим? Например цифровизацията чрез мултиплексите една от европейските стратегии за продължаване на живота на телевизионния екран, заедно с всички възможности, които дава. Културна защита. Моето лично убеждение, разбира се, Вие ще изложите Вашето е че стара Европа още не иска да се прощава с телевизионния екран и аз съм от поколението, което също още не иска да се прощава с телевизионния екран. И затова сме с много изострен слух към концепциите какво може да предложи, за да го запази известно време още, защото е ясно, че в далечна перспектива нещата ще се променят и, че след хартиената преса той по свой начин ще е подложен на промяна. И трети въпрос, той е свързан с културата, с културните предавания, където Вие сега във Вашето изложение не толкова в концепцията, поставихте акцент за нужда от развитие на тази програмна линия. Заедно с това, в Сутрешния блок на БНТ има час за култура, и в по-голяма или в по-малка степен се превърна в предпочитано място даже да не кажа единствено на създателите на култура в България и те там се срещат, създават си комуникативна среда. Не е ли база това за естествения вход към темата това, което се е случило в програмата вече и е ресурс на телевизията, както и досегашни предавания, макар и спорадични като, “Умно село”, които се превърнаха в марка на БНТ. Моята мисъл е: когато, както случая по отношение на културата, се търси реформа, да се търси в отношение към съществуващото. И ми се иска да чуя Вашия възглед по отношение на съществуващата практика, разбира се през критически анализ, но и през

възможностите за използване на натрупания потенциал. И още един въпрос. Какво прави БНТ с малцинствата, или какво трябва да прави по Ваше разбиране, с етническите, религиозните, но и културните малцинства?”

Константин Каменаров: Отзад, напред. БНТ не прави много, за съжаление не можем да се похвалим, че сме направили всичко, което сме могли да направим. Безспорно това, което в момента съществува в БНТ като културен слот е нещо уникално, нещо много ценно и нещо, което трябва да се пази, а другите предавания кога по-добри, кога по-лоши повече от същото казвам го не за друго, защото БНТ е в уникалното положение да е единствената медия която може да си позволи да произвежда, не само може, тя е длъжна когато казвам това нещо имам предвид, че всъщност генералната идея е това да се ушири на базата на добри практики които съществуват. Това което казахте г-н Лозанов за предпочитаното място, по-вярната дефиниция е единственото място. Няма как да не бъде предпочитано поради факта на своята единственост. Аз лично бих разсъждавал малко повече върху, съжالياвам за клишето, но изнасянето на културния дебат в един наистина по-късен пояс срещу повече време. Аз смятам, че има какво да се случи, има кой какво да каже и има какво да бъде чуто и смятам, че това е непременно. Пак казвам, ние сме единствените, които можем да си го позволим това нещо и е грехота да не го правим като хората. Пазим ли екрана? Да, пазим го. С много голямо удоволствие го пазим, обаче трябва да сме готови той да изчезне. Той, телевизорът като предмет продължава да съществува на стената, но той вече не е телевизор, той е монитор, който върши прекрасна работа като телевизор, което ние много ценим и пазим. Дали смятам, че аудиторията, която си тръгва от “он лайн” предпочита БНТ? 300%, защото ще Ви дам пример с който аз си позволявам да отговоря с “да” на този въпрос и този пример е тъкмо онзи протест пред, онзи аплауз пред телевизията, дотолкова доколкото това са “он лайн” хора, дотолкова доколкото те бидейки “он лайн” хора припознават в БНТ своя “оф лайн” партньор, то отговорът на Вашия въпрос е “да”. Смятам, че “да” и смятам, че наистина е добре.”

Георги Лозанов: “Тогава да го развием малко. Защо Вие заложихте основно на критическа редакция по отношение на БНТ в представянето на Вашите виждания а не да кажем на чувството за принадлежност към нейното ръководство? Това е базата на която се мисли ситуацията и се търси, а не толкова на базата на съществуващи ресурси на които да се разгледат перспективите?”

Константин Каменаров: “По две причини. Първата е, че ако не вярвах, че този ресурс съществува въобще нямаше да водим този разговор. Аз съм повече от убеден в това, а принадлежността си към телевизията не мога по-добре да я съобщя от това което преди малко имах честта да кажа, че 80, 90 % от това, което съм аз го дължа на телевизията и дума да няма по този въпрос. Естествено, че принадлежа там.”

Паула Хюсеин: “Когато започне цифровизацията какво ще качите, колко канала и дали ще има нови мултиплекси освен съществуващите, тъй като знаем че мултиплексите дават възможност за нови канали? И вторият ми въпрос е: Вие говорите за софтуер за бюджетиране, така наречените умни системи. Те обаче са доста скъпи. С какви пари ще осъществите това?”

Георги Лозанов: “Благодаря на г-жа Хюсеин за първия въпрос и аз щях да го задам, но се увлякох в други и не успях.”

Константин Каменаров: “За цифровизацията. Нещо което смятам, че следващият генерален директор, който и да е той, непременно трябва да си сложи в главата е, че той в своя УС непременно трябва да има човек специалист по тази тема. Така мисля аз.

Това е важно не само защото цифровизацията предстои, просто защото човек не може да разбира от всичко. Аз си признавам, че не съм специалист по цифровизация и нямам никакви претенции за това. Второто нещо което ще кажа за цифровизацията е, че много искам да видя тя все пак кога ще се случи в смисъл знаете плановете от първи септември се спира аналога, но току-що ние обаче научаваме, че май няма да е точно така. Тук не говорим за вина и за такива работи. Очевидно има нещо, което не се е случило за да не тръгне по този начин. Аз лично бих имал едно притеснение да не се окажем ние в ситуация в която да плащаме двойно. Това много ме вълнува, защото както стана ясно не е да се замеряме с пачки в телевизията, не е такъв случая. Това е един по-дълъг разговор. За колко канали и какви, ще Ви отговоря максимално кратко. Аз лично не бих обещал в момента да произведа нито един допълнителен канал. Аз, това е моята позиция от гледна точка на това, че смятам че има нужда от доформатиране и додефиниране на съществуващите в момента. Нямам предвид флагмана БНТ, имам предвид БНТ 2, БНТ Свят се казва в момента. Бих искал да съм съвсем сигурен, че няма вариант в който една, нека и аз да си позволя да кажа медийна група, БНТ може да си позволи нови канали единствено след много, много строга сметка. Да, говори се за това, че ресурс няма и да се назначават хора. Ресурс има достатъчно. Има едно обаче много, много важно нещо, което се нарича пари. Не ми стигна времето да кажа това, че телевизията има недостатъчен категорично бюджет това не означава, че тя не може да се управлява като едно най-нормално съвременно частно дружество, бизнес дружество, това не означава. Онзи принцип дето колкото и да са малко парите, ако ги харчиш внимателно те все ще са повече отколкото иначе. Много ми се иска разбира се, че много, много, много ми се иска да обещаая на българския зрител, че ей сега ще пусна 20 канала. Не можем да го направим. Не можем да си го позволим. Искам да съм повече от сигурен и то да видя сметки и цифри, че именно можем да си позволим да направим “А”, “Б” и “С” и тогава ще бъде много по-детайлен в този отговор. Искам точни формати на съществуващите канали в медийната група БНТ. Има и друг принцип в който аз вярвам и той е повече от добре доказан. Казва се: “Евтино винаги излиза по-скъпо.” Не е да не сме купували евтини неща, защото нямаме пари, говоря в годините, нямам предвид сега, в годините доста пъти се е случвало да се налагаме с една много изгодно някаква техника която да я платим четири пъти и оттатък. Стига да може, непременно бих посъветвал който и да е, както и да казва той, дори и да се казва като мен да го направи това, това е много важно, това е модерно, така работи тази машина наречена телевизия по света.”

Емил Розов: “Г-н Каменаров, вие извадихте новините пред скоби и това е очевидно Ваша оценка за тяхното качество, то не може и да бъде другояче в една обществена медия. Тя не може да си позволи да няма обективни новини, добре направени новини. Това е така и е чест за нашата телевизия. От друга страна трябва да бъдем коректни и да си припомним, че там е съсредоточен огромен творчески потенциал и финансов и технологичен, така че това няма как да не стане, но да влезем в скобите и тук аз ще задълбоча въпроса, който Ви зададоха трите дами от СЕМ. Вие като оперативен директор сте вторият човек след генералния директор с права да имате поглед, оценка и намеса на всичко друго освен новините. Вие казахте, че липсват големи проекти, интернет портал, образование и култура. Бихте ли казали за кое от тези неща един от тези проекти, който вие сте припознали като кауза и сте опитали да го вкарате в телевизията през този период и сте получили отговор “не” и спънки, които не са ви позволили това да се случи?”

Константин Каменаров: “Интернет портал. Няма никаква дълбоко пазена тайна. Много отдавна водим този разговор по най-разнообразни начини с много хора. Оказа се по-трудно отколкото ми се искаше. Не съм аз единственият който има този приоритет

просто защото човек трябва да е спял, за да не разпознае в него това императивно важно нещо.”

Емил Розов: И вторият въпрос: както каза и колежката Паула Хюсеин ние не сме запознати с концепцията. Аз искам да Ви задам още един конкретен въпрос. Нормално е всеки един нов генерален директор да идва в телевизията със вой екип. Екип от хора, които на управленско ниво ще му помагат за осъществяване на неговите идеи. Вие сте обаче и част от настоящия екип. Какви промени (не е нужно поименно) предвиждате?”

Константин Каменаров: “Тук се сещам две неща. Едното е, че очевидно отново трябва да потвърдя принадлежност и второто което искам да кажа е, че аз нещо като хайде да не кажа точна бройка, но повече от два пъти, даже повече от три пъти бих казал със сигурност, съм си подавал оставката в телевизията по причина не с несъгласие с когото и да е, а по причина избор на (както вие го нарекохте) ново ръководство. Аз смятам, че разбира се, че сте прав всеки мениджър има право да си направи екип и също така смятам за коректно и редно това право да му бъде априори поднесено в именно този формат, наречен оставка. Пак ще се върна към това, което казах в началото. Фактът на моята принадлежност към тази институция, фактът на моите искрено топли чувства към нея, безспорно ме кара да Ви помоля да бъдете убеден г-н Розов. Огромната част от хората, които биха били, ако аз бих бил избран, биха били добре познати вам. Ако правилно съм схванал тънкия Ви намек преди малко, позволете ми все пак една свобода до тогава докато Вие сам се убедите какво ще се случи.”

Георги Лозанов: “Разговорът ни може би става малко непрозрачен за зрителите, но членовете на УС няма нужда да си подават оставката, тъй като мандатът им изтича на 14 август тази година.”

Красимир Ганев: “Г-н Каменаров, ако приемем, че бюджетът за следващата година бъде намален, кой от двата варианта ще бъде Вашия: съкращаване на част от произвежданата до сега продукция или съкращаване на персонал?”

Константин Каменаров: “За да съм честен, най-вероятният начин и най - може би коректният е да Ви отговоря: по малко и от двете. И като Ви казвам това, защото Ви отговарям в качеството Ви на синдикалист смятам, че Вие, синдикатите и Генералният директор на телевизията, който и да е той, вие не сте противници вие сте “А” партньори, “Б” аналог. Аз смятам, че наистина коректността изисква едно обсъждане предварително и не дай, Боже, това да се случи, защото наистина ще стане драматично, но мисля, че първото нещо което трябва да се направи е да седнем и да го изговорим това нещо и пак казвам така смятам, че е коректно.”

Въпрос от гост: “Каква е Вашата идея за програмата БНТ Свят?”

Константин Каменаров: “Ако стъпим върху презумцията, че БНТ Свят е да речем, че основната цел е както от времето на либийската криза все по-често ги наричаме нашите сънародници извън границите на държавата да имат този тип достъп до информация от първа ръка произведен в България до тук това е абсолютно ОК, то е нормално и то е хубаво. Аз смятам обаче, че това е една телевизионна програма, един телевизионен канал, който ето ви между другото и начин за привличане на пари, на средства в полза на БНТ. Аз смятам, че този канал съвсем спокойно би могъл да стане една амалгама между да кажем чистата информация и важните хубави неща, които телевизията произвежда и може да си позволи да излъчва заради права и прочие навънка и може да стане една много приятна рекламна платформа на Република България. Аз лично бих отишъл с най-голямо удоволствие, пак ще кажа не е важно аз да го направя, който и да бъде, би трябвало да отида при държавата, при държавата казвам, не при правителството, при държавата и да й каже: “Добър ден” нещо като между 7 и 8 % от брутният вътрешен продукт на България се произвежда от туризъм.

Дали ти, мила моя държава, би била склонна да произведеш качествен материал, който съвсем естествено да се излъчва на тази платформа и “А” да запознава “Б” живот и здраве да носи приходи. Ето пример.

Аз не съм много притеснен по отношение на БНТ2, защото каквито и претенции да имаме, както и да бихме си го представяли, БНТ 2 е една много млада програма. Един чисто нов продукт. От една страна бих казал, че със сигурност трябва да му бъде оставено време за да се доформатират и освен това от друга страна не виждам нищо лошо да седнем и да сменяме идеи. Аз съм последният човек който ще тръгне да руши нещо хубаво и нещо направено. Няма смисъл. Човек трябва да е идиот, не съм този човек аз, но бих искал да изслушам, бих искал да кажа какво мисля, бих искал да чуя как се реагира на това, което аз мисля. Така смятам, че се работи. Така е редно, така е коректно. Не може да бъде само спорта.”

Георги Лозанов: “Започваме със съвети към г-н Каменаров преди да бъде избран за генерален директор, разговорът е на ниво идеи и то неговите. Ако няма повече въпроси да благодарим на г-н Каменаров. Наистина разговорът беше интересен, а и това е смисълът на този конкурс, открит през тези диалози - затова е един път на три години с кандидатите, които участват в конкурса да обсъдим задълбочено състоянието на БНТ и перспективите за нейното развитие и в резултат на този разговор, разбира се, Съвета да избере новия генерален директор.”

Константин Каменаров: “Още един път, благодаря.”

Изслушване на Радослав Главчев

Георги Лозанов: “Г-н Главчев, моля да се изпълните със съзнанието за това, че Вие сте кандидат за генерален директор на БНТ и затова всичко, което е извън тази тема не може да бъде представено. Приберете моля бутилките долу. Вие не за пръв път се явявате на тези конкурси, даже мисля го правите винаги и познавате регламента. Той изисква най-много в границите на половин час да представите свои виждания за развитието на БНТ за следващите три години и след това, ако има въпроси ще Ви бъдат зададени. Желая Ви успех! Заповядайте.”

Радослав Главчев: “Благодаря Ви. Да кажа една молитва. Отче наш иже иси на небесех. Да светит ся име твое. Да приде царство твое. Да будет воля твоя. Яко на небеси и на земли. Хлеб наш насущный даждь нам днесь и остави дольготу нашу якоже... не введи нас во искушение, но избави нас от лукаваго. Яко твоя сила слава бдине и присно и во веки веков. Амин.

Аз, които са чели моята концепция тези хора които нямат тази концепция аз ще я предложа срещу скромно заплащане. Аз не искам тя да бъде публикувана безплатно. Там аз съм написал какво съм завършил, какво съм учил и аз съм минал всички учебници на теологическия факултет на СУ с учебници от 1930 до 40-та година. Сега аз няма да казвам достойно ест други молитви от българската православна църква, която е единствената религиозна деноминация в Република България регистрирана по закона за вероизповеданията. В момента има 187 вероизповедания които са регистрирани по закона за нестопанските организации. Предполагам, че тук като хора от български произход има и християни които са и към българската православна църква с патриарх Неофит. Може би има хора които са от втория синод, може би има хора, които са от третия синод на Фоти, който има много пари и много църкви във всички градове на страната. Аз призовах българския патриарх Неофит, дори негови хора да дойдат да присъстват на това архи важно за народа на Република България избиране на генерален директор на БНТ. Според мен, духовната власт, душевната власт на народа ни е съсредоточена във вашите девет чифта ръце. Предполагам, че вие

имате отговорност пред душите си и сърцата си за високата мисия, която Република България ви е дала да изберете генерален директор на БНТ. Аз смятам, че сега кипи четвъртата световна война - морална война вътре във всеки човек. Третата световна война беше студената война. Вие обаче лично във вас кипи тази война дали да бъдете почтени хора, дали да изберете истински генерален директор на БНТ, или една пионка която да бъде в ръцете на мафията. Аз смятам, че вие сте човеци, но вие трябва да докажете, че сте човеци, а не кученца на верижка. Понеже аз съм склонен към религиозни мисли аз смятам, че БНТ трябва да бъде религия на нашия народ. А вие като сте чели моята концепция сте разбрали, че аз бях назначен за отговорен редактор, за главен редактор на Главна редакция "Религия". В деветдесета година генералният директор ме извика и каза: ние знаем, че ти ходиш по църкви. Сега можеш ли да отидеш в църквите и да говориш с шефовете какво те искат от БНТ. Аз ходих. Пет часа бях в Светия синод на българската православна църква от които четири часа и половина бях при епископ Гелаский, а половин час разговарях, преговарях с Патриарх Максим, блажено почившия вече. Пет часа бях при Надим Гендежев в Главното мюфтийство и още в десетина вероизповедания. Аз искам настоящата ми презентация да премине като заупокойна литургия към падналите за свободата на Отечеството ни, за достойнството на нашия народ и земя, между които е и моят дядо. Преди сто години той е загинал на Чаталджа, на два километра от Босфора. Там започва Европа. Моят дядо, може би и вашите дядовци, са защитавали достойнството на този народ. За книгите. Вие сте шефове на електронната ера на България. Това е библията. Аз съм я изучавал в 11 превода. Това е светият коран. Аз ако стана генерален директор на БНТ двете книги ще искам да се изучават и да се показват по БНТ. Химните на Орфей. Тези химни също трябва да се изучават. Аз ще искам да се пускат всеки ден. А вие, г-н Лозанов, може би помните, че миналия път аз Ви четох два химна на ефира и аз Ви пожелавам вие като нов комплект на тази огромна важна роля играеща институция да се преименувате от СЕМ на Съвет на ефирни медии.

Този човек на 28 години е. Вашите колежки и колеги са малко по-възрастни от него. Да се надяваме, че вие ще имате опита и мъдростта на този човек. Този човек е избрал пътя на борбата. Надявам се, че и вие ще изберете този път. Този човек е моя чичо. Това е Отец Матей Преображенски. Моят баща е първият научно той е полувишист, а бил е директор на гимназията. Той е написал биографията на отец Матей Преображенски. Аз ще искам БНТ да бъде като отец Матей Преображенски да разнася чушки, да разнася лекове, да помага на народа да понася глобалното консумативно общество. Това е дядо ми. Голяма фамилия. Отива в САЩ. Той там стои пет години. Спечелва няколко наполеона и два големи куфара единият куфар има шевна машина, крачна шевна машина, а в другия куфар има калъпи от които се правят обувки. Заедно с местен бизнесмен той прави три стаи с обувки, но никой не ги купува. Тогава той решава отново да тръгне за Америка, отива в Горна Оряховица, отива в Русе и преди да се качи на кораба започват да бият камбаните и се обявява Балканската война. Той се връща и става доброволец и оставя костите си на два километра от Босфора. Моята майка е израснала в сиропиталища като сирак от войната и е станала учителка по литература. Това е баща ми. Той е бил с леви възгледи, участвал в така нареченото Септемврийско въстание. Бил е арестуван но поради помощта на неговия чичо той е бил освободен 1925 година. Това е майка ми. Тя е била уволнена от всички училища на Народна република България, защото е ходила на църква, защото аз съм казал, че млякото идва от Америка. Въпреки всичко, тя запази достойнството си до края на живота си. Не, това е дъщеря ми. Следващото. Това съм аз преди две години, по-нататък. Сега, летящ старт за телевизията в Чикаго. Аз съжалявам, че това е вестник "Стандарт" значи там се откри българска телевизия в Чикаго и малко по-надолу от

този имаше с български национални носии откриват тази телевизия аз бих уволнил цялата телевизия в София и бих докарал техните хора тука да правят телевизия, защото те са разбрали горестта на хората загубили родината си и да се надяваме, че вие не сте загубили своята същност на родолюбци. Тази жена е от един вестник. Тя е министър на просветата, Клисарова, ще работим заедно. Тя е направила един автобус и го е напълнила с книги и го раздава на циганските и турските махали в Родопите и другаде. Аз също ще работя с тези малцинства, но аз смятам, че не с книги, а с образи и с примери можем да направим нашата нация единна. Това е една карта на Средец. Той в момента се обсъжда. Другата седмица ще бъде приет. Той засяга Сан Стефано 29. Те предлагат седем етажа под корниза. При това положение аз ще искам Сан Стефано да се вдигне по-високо. Съответно зная и проектите. За пети километър, там ще бъде втори правителствен център. Аз ще искам да се уголеми НРТЦ като имам проекти от предната ми концепция, ако имате желание също може да ми зададете въпроси аз ще ви отговоря. Г-жа Клисарова ще раздава книги надявам се, БНТ ще показва за практикуващите живота. Аз искам основна цел на БНТ е три деца в семейство. Да се произвеждат по три деца. Предполагам, че вие имате много симпатични колежки, те имат сигурно деца, вие също имате хубава съпруга. Тука ви показвам един куриер Юнеско. Вие знаете че там е сега нашата госпожа. Мисълта е това е декември 1991 г. аз ви съветвам да прочетете това. Ужасно е че трябва да го кажа. Необходима е световното население да се стабилизира. За тези цел трябва да се премахват по 350 хиляди души всеки ден. Това е чудовишно, че не би трябвало да се произнася плачевното положение в което се намираме. Жак Ив Кусто казва, че трябва да се унищожават 350 хиляди души всеки ден. Той не казва кои – французи ли, германци ли, българи ли, конгоанци ли. Целия свят е бил учуден от Одрин. Да се надяваме, че ще бъде учуден и от вашето решение за избор на генерален директор на БНТ. Вие може би сте чели историята на Съветския съюз и там Сталин е казал 32 –ра година на 14 конгрес на БКББ: техниката решава всичко. Аз, ето тези хора с техниката са победили. Първите кадри които показах бяха, че кадрите ще решат всичко 1932 година кадрите решават, 1935 година техниката решава всичко. Аз ще искам първо кадрите да решават. Аз ще искам да уволня всички хора, които не искат да защитават България. Ще останат тези хора които искат да правят телевизия за нацията ни. След като останат толкова хора ще внесем от Чикаго хора, но хора които не обичат България, хора които са неспособни да тръгнат в бой за България значи ще бъдат уволнени от БНТ. Това са първите наши летци. Техниката решава всичко, това е 1935 г. Сталин е много добре разбирал, че без техника не може. Ние също така разбираме, че без техника не може. Ние се намираме в електронна ера. Ние се намираме в дигитална ера. Значи аз първо ще искам да се махне думата цифровизация или значи цифър това е приказка хубава но диги е двойка значи едно нула едно нула. Всеки телефон може да прави телевизионно програма. Всеки телефон може да прави телевизионна програма. Ще кажете: не е качествена, ами ако е хубав СЕМ който избира правилните генерални директори хората ще гледат цял ден СЕМ. Независимо, че е снето от телефон казват ами СЕМ това е много висш орган, който избира най-важните неща в България. Първо ще направим една инвентаризация на техниката и ще разпределим. Основният ми възглед е местни телевизии. Така наречената БНТ2. Аз искам във всеки областен град, даже във всеки град, даже във всяко село да има офис на БНТ и всеки който има и телефон, пак ще кажем Владимир Улянов, който казва: “От всички изкуства за нас най-важно е киното”. “Великолепният век” го снимат. Те имат пари, вие не давате пари за кино, за телевизия, но българският народ вече има и телефон, така че и с телефони, без вашите пари ние ще си направим телевизия. Въпросът е ние трябва да зададем темите на които всеки да слага акцент в програмата на БНТ. Това са други наши самолети. Това са

нашите морски съдове които са торпилирали кратера Хамидие. Третата точка е програмата решава всичко. Значи каква е програмата. Сега ние трябва да решим каква трябва да бъде програмата на БНТ. Тук виждате елита на нашата нация, която е разбирала, че това е програмата. Моите възгледи, ако вие ме изберете за генерален директор на БНТ е, че в момента е четвърта световна война, морална война не да завладяваме Одрин, не да завладяваме Чаталджа, или Анкара, или Галиполи, а във всеки наш човек да имаме достойнство, да имаме деца. Това са хората които са водили народа. Надявам се и вий да бъдете така, да водите БНТ. Сега, четвърта точка. Бог решава всичко. Първо, здравето решава всичко, а след това нашата свободна воля решава всичко. След това космоса решава всичко, след това Бог решава всичко. Аз ще отделя особено внимание на българската православна църква на догмите на българската православна църква. Аз съм изучавал тези догми, но в районните и в местните църкви не се говори за тези основни догми. Основна догма на българското православие е, че всеки човек е изпратен от Бог. Ражда се, но той веднага му се дава свободна воля. След като умре, той отива в гроба и той чака в гроба докато дойде Архангел Гавраил. Хиляди години след това събужда вас примерно той ще събуди вас, вашите бащи и вашите дядовци и всеки поотделно ще го съди и поотделно идвате тука на земята и поотделно си отивате, но какво сте направили през това време. Тези хора са убити от врага, но те са направили каквото е трябвало за Отечеството България. Какво ще направите вие, вие сами ще решите. Ето такива хора над маса подобна на вашата. Това е Букурещкия мирен договор. Мирът е продължение на войната, войната е продължение на мира. Колкото и да не сме били доволни ние сме били победени. Въпросът е в момента дали ще бъдем победени, дали моралът ни ще издържи на глобалното консумативно общество, дали ние ще можем да имаме национални ценности, дали ние ще можем да обединим нашата нация на хората отгътък зад Кюстендил, зад Осогово и поради това аз от Велико Търново роден, аз искам да се промени инспирираната от Коминтерна реформа в нашия писмен език от 1945 година и да се възстанови “е двойно”, “ъ” и за да може официалният език произношението ще бъде в БНТ едно великотърновски диалект, български книжовен език във медийните закони пише официален език, но в местните телевизии аз ще искам местни говори. Аз искам нашите братя отгътък Осогово да разберат, че тука имат братя. Ние трябва да обединим нацията. Там има сега друга ...Това “Мусала”. Трябва да се преименува на “Орфей”. Това е връх “Сталин”. Трябва да бъде връх “Орфей”, а следното вляво “Евридика”. То беше “Георги Димитров”. Това е “Окото” . От тука извира енергията. Така трябва да вървим. От едната страна огън от другата пламък. Това е моят знак. Деветлъчна звезда. За вас има всеки един лъч. Това е единственото право нещо което липсва във вас. Това е центриола. Аз попитах г-н Каменаров той каза, че е забравил какво е центриола. Аз ви пожелавам да научите какво е центриола. Аз имам нещо като партия където казвам: голяма да ти порасне центриолата. Вие когато се справите с литературата ще разберете какво е центриола и тогава ще разберете какво съм ви казал. Това е химна на Орфей, смятам да го възкресим Орфей. Но той не е грък, а е наш трак. Благодаря ви за вниманието.”

Георги Лозанов: “И аз ви благодаря, г-н Главчев. Темите макар и от далеч имаха връзка с БНТ и нейната обществена мисия. Ако е останало нещо неясно давам думата за въпроси. Трудно е да се задават въпроси на г-н Главчев. Давам си сметка, защото той има собствени разбирания, които лично и сам изчерпва.

Гост: “Г-н Главчев, вие според вас до сега как се управлява тази медия? Хората които управляват справят ли се? Какво бихте променили, дали проблемите на обществото ще се решат?”

Радослав Главчев: “Благодаря ви много. Аз бях препоръчан от сега много известния

академик Христо Недялков. Той е мой съсед по лозе в Дряново. Той е академик вие може би знаете Христо Недялков, той е главен диригент на детския радиоорхестър. Другият по-голям от него музикант беше Тодор Попов, който е съсед по къща. Моята майка е направила много той да стане композитор, тя му е преподавала музика. На тия двама човека ме препоръчаха пред г-жа, другарката Леда Милева. Другарката Леда Милева беше много вежлива с мене, половин час отдели. Тя ме назначи на 324 кадър в БНТ. Аз съм завършил факултет по радио и електроника към Машиноелектрическият институт и като инженер бях назначен в нов отдел за контрол и координация на техниката. Другарката Леда Милева беше духовен човек тя беше човек, който разговаряше с всички хора, не само е написала "Зайченцето бяло" не само е дъщеря на един велик писател."

Иво Атанасов: "Имаше период в който Парламента избираше генералните директори и аз съм участвал във Ваше изслушване още в 1991 година когато председател на Комисията беше Михаил Неделчев и изслушването ставаше в Огледалната зала на Парламента. Няколко пъти съм участвал във Ваши изслушвания. След това от 1997 година вече СЕМ, тогава НСРТ избира генералните директори и вероятно съм пропуснал участието на Вашите концепции и направо идвам на сегашната, която представяте, но моето впечатление е, че няма особено развитие във Вашите възгледи по въпроса по който сме се събрали тук. И както казахте, че Одрин е учудвал света, но може би СЕМ няма да учуди никого с решението за избор на генерален директор, смятате ли, че има нещо по-различно от това с което сте се представили предишните осем пъти, което да Ви донесе успех деветия път? Виждам една критика към едно подозрение, по-скоро към членовете на СЕМ, които не знаят психиката на два типа животни, вие ги споменавате: кози, овце. Казвате, че на нас не ни трябва овце, които са стадо, на нас ни трябва кози, които са индивидуалности. Смятате ли, че това би било причина СЕМ да не вземе решение във Ваша полза? Според мен, не. Обявявате се затова всеки областен град да има държавна телевизия, а във всяко населено място да има бюро на БНТ, евентуално към кметствата. Казахте преди да започне изслушването че сте били на бригада в Горно Уино, то е едно село в Кюстендилския край, който вие споменахте във своето изложение. То е дало интересни хора за България, включително и един председател на Народното събрание в периода преди 89-та година, но отгътк това село живеят българи в Западните покрайнини. Споменахте малко тази тема и сведохте грижата си, ако станете генерален директор до реформа в азбуката, но не смятате ли, че е добре БНТ да има някаква политика спрямо българите, които живеят отгътк границата. Благодаря ако може накратко."

Радослав Главчев: "Зденка Тодорова. Тя ми е така де се каже приятелка. Тя си има мъж приятел, но аз съм близък с нея тя си купува редовно вестник "Ехо". Предполагам че вие знаете коя е Зденка Тодорова. Значи ако имаш два декара овощна градина ябълки ти си богат човек. Аз обаче отидох на самата граница и се качих на едно дърво над самата бразда. На пет метра от браздата, а браздата е 50 метра преорана от другата страна са наши братя. Босилеград. Просто когато са правили границата през къщи са преминавали, през дворовете на хората. Ние говорим за Западни покрайнини. Аз имам контакти с хора от Сърбия. Аз говоря малко сръбски. Сърбите ни обичат докато така наречените македонци вече са с промити съзнания. Аз оня ден четох Али Ахмед Али, който е ръководител на албанците, на шкиприте в Македония. Той е много загрижен за моментното състояние в Македония. Ние трябва обезателно, да, аз бях във връзка с хора които сега това е малко сложно въпрос и трябва внимателно да бъда, да говоря. От

70-та година в Политбюро на ЦК на БКП се постави въпроса за Македония, до тогава тя беше тема табу. Тогава Тодор Живков лично е наредил да се публикуват факти само книги, които са факти сега Константин Фотинов имаме тука училище той е първият преводач на библията, значи американците в 35-та година отиват при него и му дават пари той превежда само евангелиетата, но той ги превежда на скопски диалект и те ги отпечатват и тука не ги хората четат. Т.е. има югозападни говори, които преминават през река Вит и моят съсед Петко Рачев Славейков, който е написал Одата за парата, той много хитро е изписал библията с 38-те букви на нашият от десетте лева който ни гледа Петър Берон. По-късно се съкращават някои букви, но 45-та година под настояването на Коминтерна се премахва и “е двойно”.

Новото е това, аз имам два джисеема. Едина е десет лева, другия е дваесе. Предполагам, че вие така имате хубави обеци сигурно имате един-два, дори три. С това може да се прави телевизия. Това е новото. Моят учител, който ме вкара в международната дейност той каза: “Вземай това, което дава света и го прилагай тук!” - ето, това дава света, това прави телевизия. Това е.”

Георги Лозанов: “Благодаря, г-н Главчев, мисля, че се изчерпа представянето на Вашите възгледи.”

Радослав Главчев: “Телевизията е църква. Сградата е църква. Управлението е на патриарха. Парите се дават от министър председателя, но в православните църкви има един свещеник, а учителят Петър Дънов е казал, че животът трябва да дава насоките на всяка личност. Допустимо е в БНТ да се допускат различни гледни точки, трябва да има сблъсък на мнения в тази цел аз в концепцията си съм написал че не трябва да бъде един или двама говорители които да дават новините, а трябва да има трима говорители - двама мъже, по средата една жена. Жената винаги като диалогично същество което винаги то гледа да има мир и любов и деца и баница, значи тя трябва да изразява правителственото мнение, а двамата мъже трябва да се бият като двама петела. Ние не можем да забраним, има цирк по БНТ. Всяка вечер има цирк по нашите улици. Лесно е вие да бъдете в своите чертози както Смирненски е казал “Към стълбата”: всички сме братя. Вие получавате добри пари, вие имате много власт, обаче народът се вълнува. Ние трябва да дадем на нашия народ трибуна в БНТ, но ние трябва да омиротворим страната. Страната трябва да тръгне на път, труд и правене на деца. Не може такива протести вече да има това са шейсе дена протести. Във ваши ръце е мирът на нашата страна.”

Георги Лозанов: “Благодаря, г-н Главчев. Не знам дали телевизията ще може да даде трибуна на българския народ, но ние Ви дадохме трибуна. Мисля, че Вие успяхте от нея за изразите своите възгледи, за което Ви благодаря. Утре, живот и здраве, в десет часа нашите изслушвания продължават.”

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Анна Хаджиева **Анюта Асенова**

Мария Стоянова

Георги Лозанов **Иво Атанасов**

Старши специалист
деловодител-

протоколчик:
Вера Данаилова

